

Albina

SECURSI

REVISTĂ - POPULARĂ

ă p a r e
in fie care **Duminecă.**

Comitetul de Redacție:

- Ion Kaițderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Gtescu
- P. Dulfu
- V. S. Moța
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone aleşe, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezii de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburii aleşe, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și migdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriceii și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, cerșete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverizatoare și vaporizatoare, preservative, suspensoare thermometre maximele cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunsuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

D. Teleor, Cântec școlăresc (poesie). — Episcop Pimen, Importanța conferințelor pastorale (circulară). — G. Coșbuc, Puterea mistică a fierului. — Sofia Nădejde, Vestă bună pentru plugari. — T. Rodu S., Rusul și Cămătarul (anecdota). — Gh. A., Ateneul Român. — Ioan E. Mihalcescu, Folioasele păstrării. — Dr. Irimia Popescu, Ceva despre lume. — Ștefan Kiritescu, Ingrășămintele în agricultură — Pătrașcu, O veste bună. Societatea Tesătoarea. — 24 Ianuarie la sate. — Informațiuni. — Dela sate. — Apel. — Bibliografii. — Licitațiuni. — Exportul metalelor vechi din România.

Ilustrațiuni: Galeria de tablouri a Ateneului Român. — Palatul Ateneului Român. — Salamandă. — Șopârlă.

CÂNTEC ȘCOLĂRESC

Să ținem sus drapelul
 Strălucitor la soare;
 Pe el e scris cuvântul:
A Patriei onoare!

Cu el tot înainte!
 Cum Regele ne-a zis,
A Patriei iubire
 Pe el se află scris.

Și să murim cu toții
 În lupte vitejești,
 Ca să sfințim aceste
 Cuvinte Românești!

D. Teleor.

IMPORTANȚA CONFERINȚELOR PASTORALE

Circulara P. S. Pimen, Episcop al Dunărel de jos, dată protolerellor Eparchiei.

Prea cucernice părinte,

Ridicarea demnității și creșterea autorității morale a preotului nostru, nu se pot câștiga, decât prin mărirea neconținută a culturii lui și prin înăvuierea cu toate cunoștințele trebuincioase unui vrednic preot, care este firescul conducător al poporului, — precum a și fost în vechime preotul nostru, mai ales cel dela țară.

Aceasta a fost una din preocupările Mele de căpetenie, încă din ziua venirii în fruntea acestei importante eparhii. Și acesta a fost și motivul, care m'a îndemnat ca în primul an al episcopatului Meu, să introduc conferințele pastorale ca obligatorii pentru toți preoții noștri dela orașe și sate, așa că în Octomvrie trecut, preoții, pentru a treia oară au fost întruniți în conferințe pastorale generale. Și tot pentru acest motiv am obligat pe preoți de a lua parte activă în cercurile culturale și școalele de adulți, în deosebi pe cei dela țară; iar pe preoții din orașe, i-am obligat a ține conferințe între ei, de diferit cuprins cultural, sub egida societății noastre »*Solidaritatea*,» ceace prin unele orașe s'au și făcut.

De altfel, introducerea conferințelor pastorale între preoți, nu este ceva nou, căci acolo unde preoții ortodocși se găsesc la înălțimea cuvenită stării preotești, — împărțînd poporului cunoștințe binefăcătoare pentru toate cerințele vieții omenești, — aceste conferințe pastorale sunt de mult introduse și considerate ca unicul și singurul mijloc prin care preotul să fie îndemnat în ași continua dezvoltarea cunoștințelor și după eșirea sa din școala în care ș'a făcut cultura teologică și pregătirea sa pentru misiunea preotească.

Și în adevăr, dacă ezaminăm lucrul, apoi tocmai așa se prezintă la noi; căci este un fapt constatat, că cea mai mare parte din preoții noștri, fie dela orașe, fie dela sate, care deși în timpul studiilor, — făcute după un program cuprinzător de diferite materii corespunzătoare chemării unui preot cult, — au fost elevi sau studenți buni, lăsând frumoase speranțe că la timp vor deveni niște preoți demni, prin cultura și năzuința de a lumina pe păstorii lor, dar din nenorocire aceasta a fost numai o speranță deșartă. Tânărul care promitea mult când eră în școală, după intrarea sa în preoție, din ce în ce, a încetat cu ori ce năzuință și ori ce ambițiune pentru o muncă culturală și după câțiva ani a devenit ca și un om simplu, nedeosebindu-se întru nimic de ceilalți oameni simpli și lipsit de ori ce pretențiune de un om

cu oare care învățătură, aducându-și abia aminte de școală și de foarte puține cunoștințe rezlătite și mulțumindu-se numai cu săvârșirea tipicală a serviciilor bisericesti — și pe acestea numai Dumnezeu știe cum.

Atât și nimic mai mult.

Din acestea reese că în zadar se mai poate vorbi despre o cultură ce se cere candidaților hotărâți de a se face preoți fie la orașe, fie la sate, căci din nenorocire și spre pierderea demnității preotești în multe cazuri rezultatul este altul decât cel așteptat.

Iată pe scurt rațiunea pentru care conferințele pastorale se pot considera pentru preoți ca unicul mijloc pentru îmbogățirea cunoștințelor căpătate în școală și îmbogățirea lor prin experiența proprie. Că așa este, aceasta se dovedește nu numai cu practica ce se urmează în interesul propășirii culturale și de cei mai învățați oameni, care se întrunesc în congrese sau conferințe pentru a-și comunica unii altora diferitele lor cunoștințe, dar și cu învățării noștri sătești, cari, deși au o cultură școlară mai inferioară decât seminariștii, — nu mai zic de teologi, — cu toate acestea prin introducerea conferințelor lor didactice și obligațiunea ce au de a lua numai decât parte la aceste conferințe și a se pregăti de subiectele ce au a se discuta între ei, au ajuns așa de departe, încât chiar și țăranul pare că privește pe învățător în satul său, ca pe omul luminării poporului; iar pe preot îl privește numai ca pe cel care botează, cunună și înmormântează pe oamenii din sat sau din oraș. — Să știe însă că după porunca dată de Domnul nostru Iisus Hristos, preotul trebuie mai întâi să învețe pe oameni, după cum urmează a-și îndeplini și celelalte datorii preotești: «... mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și Fiului și al Sfântului Duh, iuvățându-i să păzească toate câte v'am poruncit...» (Mat. XXVIII. 19 și 20). Va să zică: misiunea preotească este de a învăța sau a lumina poporul.

Dar în fine să ne reîntoarcem la conferințele noastre pastorale și la preoții din eparhia noastră, căci aceasta este cestiunea, care îndeosebi ne interesează pe noi.

Participarea tuturor preoților noștri, la conferințele pastorale și lucrarea de cu vreme a tezelor date, cum și întrunirea lor în conferinți culturale, la cercurile și școlile de adulți, devine obligatorie și din punctul de vedere că preotului de acum, i se cere mai mult decât preotului din trecut; căci, din fericire, astăzi preotului i s'a asigurat, de ocamdată de către Stat, pozițiunea sa materială; adică pâinea de toate zilele, și deci Statul sau societatea are a dreptul de a cere în schimb dela preot servicii din ce în ce mai bune, mai pricepute și mai folositoare pentru binele și folosul poporului nostru românesc, care tocmai are mari nevoie de a fi luminat de preotul său.

De aceste servicii putea fi scutit preotul din trecut, pentru că el, — sârmanul, — trăia numai din mila poporului și nu avea timpul a se lumina pe sine, pentru ca și el să lumineze pe alții, căci trebuia să se gândească la pâinea trebuincioasă lui și familiei lui pentru a doua zi. Nu trebuie însă să uităm că mulți din bătrânii noștri preoți au fost oameni vrednici, cari au lucrat mult pentru luminarea și ridicarea poporului nostru și cari au știut ca, prin *credința în Dumnezeu* să oțelească sufletele și să încălzească inimile strămoșilor noștri, pentru a-și apăra legea, biserica și moșia; — căci altfel, nu s'ar putea explica cum au putut ei să ție piept acelor timpuri grele, care au trecut peste țară și biserică. — Ei erau considerați ca adevărați părinți, ca conducători și ca luminători ai satelor lor.

Prea cucernice părinte,

Cunoașteți prea bine cât de mare interes pun Eu personal, pe conferințele pastorale. Și știți că ori de câte ori sunteți chemați în conferințele protopopești, de atâtea ori vă vorbesc și Mă silesc a vă convinge despre însemnatele servicii ce preoții noștri prin biserică pot să aducă țării și neamului nostru românesc, dacă vor fi la înălțimea chemării lor. Și pe cât sunt de mulțumit când aud și constat că unii dintre preoții noștri sunt cu demnitate și-și îndeplinesc conștiincios datoria lor în societate, cu atâta părere de rău primesc știri și constat și Eu însu-Mi, că unii dintre preoți, deși puțini la număr, sunt nepăsători de misiunea lor și în loc de a căuta să-și câștige cunoștințele trebuitoare, ei se sustrag pe căi piezișe dela lucrarea tezelor date și dela participarea la conferințele pastorale.

În fața celor ce constat decid ca, preoților harnici, care au lucrat tezele și au luat parte la conferințe, să le exprimați din parte-Mi ale mele mulțumiri și binecuvântări episcopale; iar celorlalți, care fără motive au lipsit dela conferințele pastorale din Octomvrie trecut, ori s'au prezentat fără a avea tezele lucrate din timp, le veți comunica că deocamdată vor fi pedepsiți disciplinar, așa precum se vede pentru fiecare în anexatul tablou, făcând pedeapsa prin servire la catedrala episcopală în timpul ce vom decide printr'un alt ordin; iar pentru viitor, acei care se vor abate dela aceste îndatoriri, vor fi trimiși în judecata Consistoriului nostru eparhial; unde nădăjduesc, că mai ales acei, care au calitatea de parohi, vor fi condamnați la pierderea acestei demnități ca nevrednici, deoarece au multe și importante îndatoriri de îndeplinit, pentru binele și folosul poporului.

Data în reședința Noastră episcopală din Galați.

Pimen al Dunărei de jos.

3 Februarie 1905.

Puterea mistică a fierului (1).

taina cea mare a fierului însă rămâne tot puterea nebiruită ce-o are asupra Duhurilor-rele, ca armă de spaimă nu numai pe lumea asta ci și pe cealaltă. Aici e tărâmul cel adevărat al credințelor despre fier. In sute de împrejurări aleargă Românul la ajutorul fierului, ca să se apere cu el, să lege, să alunge, să îngrozească și săucidă puterile Necuratului. N'am loc să ți le înșir pe toate câte le știu, dar nici nu e nevoie, căci din câteva credințe și obiceiuri le poți cunoaște pe toate.

Când o femeie nu poate să nască și să sbate în dureri, bărbatul ei ocolește casa cu toporul în mână, amenințând, sau implântă două topoare în cruciș în vr'un stâlp al cerdacului, ori într'o grindă, ori în prag. Tot așa se face când nu poate un om să moară și se luptă. Intr'amândouă casurile poporul crede că duhurile stau împotriva, și a nașterii și a morții, deci caută să le alunge.

Înainte de naștere, femeii i se pun la cap arme, o furcă de tors, o frigare, un cuțit, un topor, o măciucă. Nu e adevărat, că poporul pune aceste lucruri «ca să tragă fata, ce se va naște, la furcă, iar băiatul la topor și la măciucă.» Se pune pentru altceva. Căci, atunci de ce tot aceste lucruri le pune și la capul celui ce trage de moarte? Intr'amândouă împrejurările vrea să înspăimânte duhurile. Iar furca de tors a intrat între celelalte lucruri, ca Pilat în crez: trebuie să se puie o furcă de fier, vestita furcă în superstiții cu care poți alungă pricoliciul — omul-lup — și cu care străpungi inima strigoiiului în mormânt.

Îndată ce se naște copilul, moașele descântă de deochiu și leagă nelipsitul fir roșu al deochiului, apoi îl bat cu o bucată de fier — fie cuiu, cuțit ori ac — deasupra ușei. În Bucovina bat un cuiu, în Moldova implântă un ac, în Transilvania un topor în prag, și tot în prag implântă un cuțit moașele din Macedonia și din Istria și spun anume că fac așa «ca să nu s'apropie duhurile rele și să ia copilul.» Tot așa, fără fir roșu, căci ele numai al deochiului, fac îndată după ce moare omul. Cuțitul ori toporul în grindă rămâne trei zile până ce se întorc oamenii dela îngropăciune.

În fașa copilului pun moașele, o bucățică de fier. Multe mame înfășează copilul totdeauna cu fierul între scutece. În leagănul copilului pun un ac, mai ales sub pernă, un foarfeci. Româncea nu lasă nici odată copilul singur în casă, fără să nu puie lângă el în leagăn fier, ori cuțitul, foarfecele, ori cleștele, ori ce are la îndemână de fier, sfredel, daltă, frigare, ori de nu cel puțin un ac. Iar dacă n'are,

(1) Vezi No. 20.

pune o mătură, căci mătura e dintre armele cele mai puternice ale superstiției. Asta o fac, ca să nu vie Puternicile și să i schimbe copilul. Copiii nebotezați nu se lasă nici odată singuri, fie acasă, fie pe câmp pe vremea muncii, fără ca să li se puie sub cap drept scut o bucată de fier împotriva duhurilor rele și a strigelor. După botez, frica mamei e mai puțină, căci îl crede dat în puterea botezului, cu toate acestea, în lipsa ei de lângă copil, îl dă în paza fierului. Credința aceasta îți explică destul de limpede, de ce pe la țară găsești totdeauna în leagănul copiilor și în albie câte o bucată de metal, mai ales foarfeci, pe cari le clănțănește înainte de a le pune lângă copil, ca s'audă duhul-rău acest sunet și să fugă.

Causa o spun mamele în multe feluri: să nu-i schimbe duhurile copilul, să nu-i sugă inima, să nu-l pocească, să nu i l fure. Ori ce-ar fi, fierul alungă pe cel Necurat.

Acestea, deci, în albia copilului. Mortului în sicriu tot așa i se pun lucruri de fier. Dar aici sunt mai anumit căutate. Pe lângă cuțit i se pun frânturi de coasă ori de seceră și cuie. Sub cap i se pune un ac — de obicei cu ață, chipul ca să aibă cu ce-și coase hainele pe ceea lume — și nu pieptene. Știu că pe-allocuri îi pun și săpun, sub cap, ca să se spele în lumea cealaltă, dar asta n'are nici un înțeles. Se vede că e un zel, rău înțeles al unora, cari văzând că după vechiul obicei pui mortului sub cap un pieptene și un ac și își dau cu gândul că e nevoie să i pui și săpun, ca să aibă de toate ca în viață. Lasă că nici acul nu i se pune pentru cusut, nici pieptenele pentru pieptănat, ci ca să aibă armă la el, fierul, adică acul, și scut pieptenele, căci pieptenele e simbolul pădurii și în basme și în descântece, din el se face când îl arunci în calea zmeului, un codru nesfârșit și până în cer. În unele locuri e obicei ca după înmormântare, fac mortului o jertfă, iar o babă încunjoară mormântul cu un cuțit în mână, amenințând și descântând în șopte, apoi înfige cuțitul lângă cruce și-l lasă acolo. Dar obiceiul acesta are și altă însemnătate: atâta loc îi dau mortului, cât ai ocolit cu cuțitul. E credința în strigoi. Deci, strângi pe mort într'un cerc magic, ca să nu iasă din mormânt și să facă rău celor vii. Despre acest cerc îți voi vorbi acolo unde îți arăt ce sunt strigoii. Trecerea prin cămașă a cărbunelui, a fierului.

În fașa copilului cos Româncele usturoiu și fier. De un capăt al fașei leagă topele de metal, ori ciocănele. Cele dintâiu haine ale copilului se trec pe sub topor; prin cămașa cea dintâiu a lui se petrece o bucată de fier, băgată pe gura cămășii. În toată Muntenia e obicei ca în ziua botezului să pui lângă copil, unde doarme, o bucată de fier și să-l impresori cu cenușe, adică cu cercul magic, ca să nu-l ducă Mama Pădurii. Femeile lehuze nu ies nici odată din.

casă fără să ia cu ele o bucățică de fier, un cuiu, ori un ac, chiar numai de-ar merge să aducă lemne ori apă, ori ar trece drumul la vecini. Când se întâlnesc două lehuze, schimbă între ele, drept dar, bucățele de fier, de obicei ace.

Ți-am înșirat numai obiceiuri dela naștere și dela moarte, pentru că la aceste e mai mare frica și grija de duhuri. La cununie nu prea joacă rol fierul, căci mai toate obiceiurile dela nuntă fiind solare, credințele legate de ele sunt de alt neam, nu de ale credinței în duhuri.

Dar să-ți arăt așa în treacăt câteva întrebunțări ale fierului într'alte obiceiuri. La sărbătorile de primăvară, când înconjoară țaranii casa și cuprinsul de pe lângă ea, aprind focuri, afumă cu cărpe și tămâie, stropesc cu aghiasmă și fac sgomote cu unelte de fier. Bat un ciocan de altul, clănțănesc cu foarfecile, zuruesc lanțuri, fac sunet de clopote, zângănesc cuțite, bat coasele. Vorbele ce le rostesc sunt cam acestea: «cât ajunge sunetul fierului acestuia, atâta loc să n'aibă putere șarpele.» Ori când ar face aceste înconjurări ale casei, după obiceiul locului, într'una din sărbătorile bisericesti ori populare dela solstițiul de iarnă până la Sf. Gheorghe, ceremoniile sunt aceleași. La Paști, ori la Anul Nou, ori la Sângeorge, Românii pun o bucățică de fier sub prag, ca să le aperse casa. Intr'una dintr'aceste zile, se ciocănesc cu o bucățică de fier în frunte «ca să le fie capul tare ca fierul» zic ei. Purtarea la gât, ca amulet, a unei bucăți de fier cusută în cârpă, e în deobște cunoscută. Când îți fură strigoaicele lapte, e bine să bați în suștar un cuiu, în fund, așa ca să mulgi laptele pe vârful cuiului.

Și așa nesfârșite altele. Cunoști dintr'astea cât temeiu pune Românul pe fier, ca apărător de boale și de duhuri. Dar s'o știi, că nu numai fierul e spaimă pentru duhuri, ci ori și ce lucru făcut cu ajutorul fierului. Bagă bine de seamă, căci multe credințe te incurcă și nu le poți explica dacă n'ai în vedere generalizarea puterii fierului, adică trecerea puterii sale asupra celor făcute prin el. Ți-am spus, că însăși rostirea vorbeii «fier» înspăimântă duhurile, tot așa le ține departe de tine talasul, căci amintește duhului despre rindea, făina lemnului îi amintește de sfredel, așchiile îi amintește toporul, cusătura îi arată acul, ciurul îi aduce aminte de sulă, iarba cosită îi spune despre coasă. Și în chipul acesta tot mai departe și mai departe până la absurd. Un simplu băț dacă e rupt n'are putere, dacă e tăiat și, mai ales cioplit puțin, e cu putere, căci cunoaște cuțitul. Bine înțeles, acestea se întâmplă rar, căci câtă vreme ai fier, de ce să te aperi cu lucruri cari amintesc numai fierul. Zic rar, înțelegând chipurile, căci nu sunt mai multe decât degetele dela o mână, dar întâmplările sunt multe și poate că ești drumeț ori cioban pe munte și n'ai nimic de fier la tine.

G. Coșbuc.

Veste bună pentru plugari.

ulte nevoi și pacoști sunt încă pe agricultori! Dar oamenii învățați și cuminți caută toate chipurile să le înpuțineze, de oarece firea omului e să năzueacă mereu spre mai bine.

Intre acestea e și răul nemărginit de care suferă agricultorul mare și mic, că seamănă grâu, porumb, ori orz, așa în bobote, neștiind care o să aibă mai multă căutare în piață, căci de vândut, vând chiar cu ochii legați, nimeni nu le ține seamă cât îi costă grâul ori porumbul, ci le spune scurt că așa se vinde. Acuma nu vine Turcul să hotărască prețul și să ia marfa cu deasila, ci Turcul e samsarul ori precupețul, mijlocitor între agricultor și capitalistul cu bani. Așa că mai tot ce-ar trebui să câștige agricultorul merge în punga celor cari nu ară, nu seamănă, ci numai adună.

Ei n'au habar de grindină ori secetă, ci, când sunt pâinele gata, strânse, pot da banul fără primejdie de-a păgubi. Și nu se mulțumesc cu puțin, ci caută, prin tot soiul de viclesuguri, a lua recoltele țărilor pe cât mai puțin. Dâșii sunt iscusiti, au legături în toate țările din lume, fiind înțeleși, când se coboare și când să urce prețul. Dâșii știu în cari țări s'au făcut pâinile și unde nu.

E lucru cunoscut că, după secerea grâului, agricultorii mari și mici au nevoie să-l vândă ca să-și prinză nevoile. În apropiere de acest timp jurnalele sunt pline cu vești, venite de prin America și alte părți de lume, că pe acolo s'au făcut recolte bogate, că nu le mai pot oamenii dovedi cu adunatul! În altă zi vine vestea că la Hamburg și în alte șeheli, grâul se vinde cu preț jos de tot. Și chiar se vinde aievea, fiindcă negustorii mari coboară anume prețul. În șehelile dela Brăila și Galați prețurile nu pot să fie mai sus, căci și negustorii de aci mai ades sunt înțeleși cu cei mari din lume. Și nici nu s'ar putea altfel, fiindcă nimeni nu ar cumpăra la șehelile noastre, găsind aiurea mai eftin. Bieții agricultori oftează amar, fac socoteli și văd că dese ori prețurile sunt atât de joase că abia li se acopăr cheltuelile! În zadar se vaită ei zicând: Rău de se face, rău de nu se face. Dacă dă Dumnezeu pâine multă, nu-i preț; dacă nu se face, e rău. Cum o întoarnă bietul agricultor, tot rău! Aceasta o zice agricultorul mare cari citește gazete și vede că prețul a scăzut. Stă omul la gânduri: să vândă, nu-i ese câștig; să nu vândă, se teme: de pretutindine i-se vestește că prețul o să se coboare. Mai rău e că nevoea îl strânge de gât, îi trebuie omului bani! Atunci, desnădejduit, vinde cu un câștig de nimic. Și până vinde unul e greu, pe urmă vestea se lățește și vând mai toți.

Dar ce să mai zicem de bietul țăran, cari știe și mai puțin ce-i pe lume și pe care-l înșeală nu samsarii mari, dar pre-cupeții, cari și ei trebuie să câștige, trecând pâinea la cei mai mari.

Țăranul vede că a dat Dumnezeu și s'a făcut belșug. Har-bar n'are că, poate, în alte țări a fost secetă și nu s'a făcut pâine albă ori porumb și că nerodirea din America îi poate aduce preț la grâul ori porumbului de aci. În țară s'a făcut pâine, așa află el la târg, la cârciumă, și, dacă s'a făcut multă, trebuie să fie eftină! Iși dă munca pe nimic, fiindcă are nevoie de bani! Nevoia e Turcul vremei de azi! Vinde tât de eftin că deabia își acoperă cheltuelile și, cu tot belșul, are puțină pricopseală. Iar, când vine un an de secetă, um a fost cel trecut, țăranul n'are nimic deoparte.

Dar, vorba aea, «dute vreme, vin'o vreme». S'au golit hambarele noastre, grâul e vândut, încărcat și dus peste nouă mări țări. După ce grânarii au cumpărat mai tot grâul din lume și l'au asigurat, ca șobolanii la cuib, avându-l de vânzare pentru morari și negustori mici, vezi prin jurnale, și scris și depeși, că în America ori Argentina, recolta grâului n'a eșit cum se așteptă, că ploile au nemicit'o ori c'au stricat'o niște viermi! Și tot așa vestile sunt rele, iar prețul grâului începe să se urce. De aci, ține-te ață, pe zi ce trece prețul se urcă. Agricultorii își mușcă degetele c'au vândut, iar grânarii câștigă milioane. Țăranul, cu tot anul de belșug abia a prins banii birului și alte câteva nevoi!

Iată cum, prin niște întorsături, nu câștigă nici proprietarul, cari și bagă banii în pământ și stă aproape zece luni cu inima de gheață, o eși grâul bun sau nu, nici țăranul, cari muncește din zori și rabdă, ci negustorii, cari țin frumușel banii în lada de fier, dela cari au și dobândă, și samsarii, cari nu pun nici un ban, ci numai vorbe, cu cari amețesc lumea.

Se înțelege că proprietarul, fiindu-i grâul prost plătit, n'are cu ce face agricultură mai iscusită, n'are cu ce luă semințe alese nici cu ce plăti pe lucrători mai bine; căci nu ese la capăt. Despre țăran ce să mai zicem, cari mai nici odată nu poate să înnoade cele două capete?

Toate acestea sunt cunoscute de ani de zile. Mulți vedeau răul, dar nu se găseă leacul. Oamenii învățați din multe țări au ținut fel de fel de sfaturi și după multă chibzueală lumina a început să se facă. Anul acesta regele Italiei a hotărât să facă începutul cu următorul îndemn: Să se unească toate guvernile și să facă un fel de așezământ, un biurou, cu scop de a apăra interesele tuturor agricultorilor din lume. Acest biurou să aibă biurouri mai mici prin toate țările, de unde să primească vești de mersul agriculturii, decât semănături s'au făcut, cât se crede că să iasă, și de mulțime de alte nevoi ale agriculturii. Pe aproape de sfârșitul re-

coltelor, aceste biurouri vor ști cât grâu ori porumb o să fie în fiecare țară, cât o să fie peste tot pământul, și fiind știut cât trebuie în toată lumea pe un an, vor ști cam ce prețuri să hotărască. Atunci se va ști bine în ce țări e secetă ori recoltă bună; agricultorii vor ști cât se poate luă fără a fi înșelați; ori cine va putea cere deslușiri la biuroul din capitala țării lui.

Acest așezământ mai are și alte scopuri, tot pentru folosul agriculturii, despre cari vom vorbi altă dată.

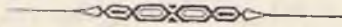
Tot pentru a se înfrână lăcomia grânarilor guvernile vor întocmi societăți cari să cumpere grâne și alte produse agricole deadreptul dela proprietari, încât câștigul de milioane nu va mai trece la cei cari nu ară nici nu seamănă, ci la agricultori și la norodul, cari se hrănește cu pâine.

Uu lucru înbucurător trebuie să spunem țăranilor; în toată lumea se vede fierbere și grijă de a se înbunătăți agricultura, deci și soarta agricultorilor. Știința din răspuseri, caută mijloace dea sporî rodnicia pământului, mașinării de tot soiul se născocesc pe fie cari zi pentru a ușura munca; se cercetează cum s'ar regulă vânzarea grânelor ca să nu fie înșelați, în sfârșit par'că toți se întrec cari de cari, a veni în ajutorul agricultorilor.

Noi le vom aminti povăța lui Isus dată lui Petru, când se înecă. «Dă din mâini, Petre!!»

Tot așa agricultori trebuie și ei singuri să vrea, să se ajute ascultând povețele și ostenind împreună cu cei ce le vor binele.

Sofia Nădejde.

Pe timpul năpărlirii părului, adică în lunile Fevruarie și Martie, sunt vitele mai simțitoare, deci atunci să avem grijă, ca să fie grajdul cald și să nu fie curent de aer. Apoi trebuie nutrite bine, adăogat la fân și ceva orz, ovăz ori alte grăunțe. Asemenea vom îngriji să aibă așternut bun și seara vom țesălă și peria vitele bine. E bine a le țesălă seara, fiindcă rămân în grajd, în căldură, iar nu dimineața, când le-ar strică frigul de-afară, de oarece pe țesălă să ia mult păr de pe ele, în cât sunt mai simțitoare la frig.

RUSUL ȘI CĂMĂTARUL

Un țăran rus se duce odată la un cămătar să ia 5 ruble cu împrumut, pentru o lună.

— «Îți împrumut 5 ruble, zice cămătarul, dar peste o lună să-mi dai înapoi opt ruble.»

Rusul se codește de o cam dată, dar fiind la mare strâmtorare, primește.

— «Dar, mai zise cămătarul, eu am obiceiul să iau do-bânda înainte. Iată, îți dau acum trei ruble și mai îmi rămâi dator încă 5.»

Bietul rus nu e mulțumit cu socoteala cămătarului, dar fiindcă n'are încotr'o, se învoește și așa; iscălește înscrisul și ia trei ruble. Când să iasă pe ușă, cămătarul îl cheamă înapoi.

— «Ia ascultă, omule, știu bine că o să ți vină greu să-mi plătești 5 ruble la capătul lunii; dămi mai bine acum două ruble, și să rămâi să-mi mai plătești trei, când s'o împlini împrumutul.»

— «Ai dreptate», zice Rusul, și îi dă două ruble.

— «Zău, îmi vine să crez, zise iarăși cămătarul, că n'ai mare nevoie de rubla ce ți-a mai rămas. Dămi-o și pe asta și-mi mai rămâi dator două ruble.»

Rusul, zăpăcit de atâtea socoteli, nu mai pricepe nimic; dă și rubla ce mai are și fără să fi luat vre-un ban împrumut, rămâne să plătească peste o lună, două ruble camătă.

T. Rudu S.

ATENEUL ROMÂN

nouă expozițiune de pictură s'a deschis în palatul Ateneu-lui, urmând după altele mai multe în curs de vre o patru cincis luni.

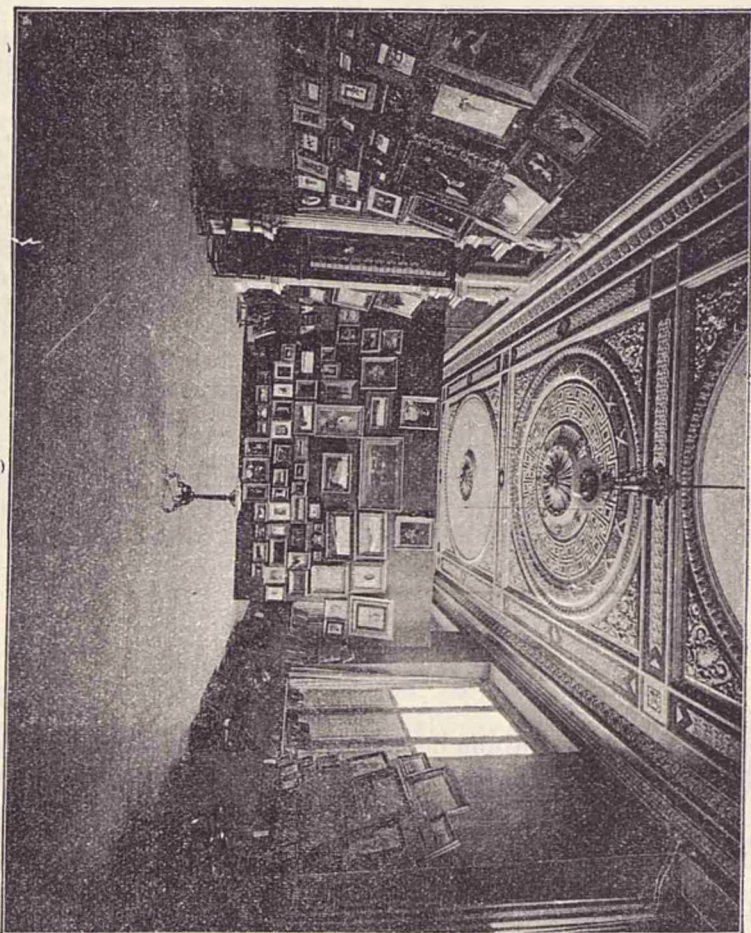
Oricari ar fi aprecierile ce s'ar putea face asupra valorii lucrărilor expuse, aceste expoziții arată că se lucrează în țara noastră pe tărâmul artistic și, de sigur, munca stăruitoare este una din condițiunile progresului în orice direcțiune.

Ateneul, îndată ce s'a așezat în mărețul palat din Calea Victoriei, a deschis porțile sale tuturor manifestărilor de artă, și în istoria dezvoltării noastre artistice această instituție va ocupa un loc de onoare prin sprijinul ce a acordat totdeauna artiștilor. Săli mari s'au pus la dispoziția lor și publicul capitalei se deprinde pe fiecare zi să ia drumul «spre Ateneu», știind că va avea cu ce să-și desfete privirea și să-și îmbogățească mintea.

Creдем nemeřit acest prilej ca să dăm cititorilor noștri o serie de însemnări despre trecutul acestei instituțiuni și despre starea ei actuală.

Societatea *Ateneului* s'a înființat în anul 1865 în București, după ce funcționase în Iași în anii 1860—1861. Acolo ea publică și o revistă intitulată «Ateneul Român».

Galeria de tablouri a Ateneului Român.

În București ideea porni dela Constantin Esarcu, și la 28 Ianuarie 1865 el țină cea dintâiu conferință în sala cea mare a caselor lui Beizadea Constantin Ghica, având ca subiect: *natura și regnurile ei*.

O revistă din acel timp, Isis sau Natura, pe care o redactă profesorul de științe naturale, d-rul Baraș, unul din cei dintâiu vulgarizatori ai chestiunilor științifice în țara noastră, vorbiă cu mare entusiasm despre deschiderea acestor «cursuri publice».

lată câteva rânduri din acea foaie: «Opt ore nu sunaseră încă și mai mult de cinci șease sute (unii zic mai mult de o mie) persoane se aflau în sală, așteptând ca d-l Esarcu să înceapă discursul de inaugurare. O mare parte din profesorii și studenții facultăților, mai mulți membri ai Curții de Casație, mai mulți deputați și senatori, câteva din somitățile noastre sociale... persoane din toate clasele societății, luară parte la această serbare intelectuală. Acest concurs numeros, atențiunea cu care d-l Esarcu a fost ascultat... și vor semnele înainte mergătoare ale acestei mișcări de viață, a acelor entuziasme juvenile, a celei ardori generoase care produce lucrările cele mari și nobile...?...»

Între acei cari au ținut prima serie de conferințe însemnăm pe Nicolae Racoviță, fost ministru de instrucție, B. P. Hasdeu, fost profesor de filologie la Universitate, Em. Bacaloglu, fost profesor de fizică la Universitate, P. S. Aurelian, fost ministru și președinte al consiliului de miniștri, Ulysse de Marsillac, fost profesor de limba franceză, Alexandru Petrescu, fost membru al Curții de Casație, C. Stăncescu, fost director al școlii de arte frumoase.

Chiar în anul dintâiu, Ateneul avu o sală specială dată de ministrul N. Crețulescu, în vechia clădire dela intrarea Cișmiului, unde se află azi teatrul Liric. Aci veniră rând pe rând, cei mai însemnați bărbați ai neamului nostru, oameni politici, poeți, istorici, oameni de științe exacte. I. Heliade-Rădulescu, Ion C. Brătianu, Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu, Vasile Boerescu, Ion Ghica, Caro. Davila, ca să pomenim numai dintre cei trecuți din viață, și alții mulți cari încă trăiesc și luptă pentru propășirea patriei, înscrieră numele lor în lista conferințelor Ateneului.

În Noemvrie 1866, Principele Carol asistă, pentru prima oară la o conferință a lui Bacaloglu și în 1868 primi a fi președinte de onoare al acestei societăți. Cu această ocaziune s'a emis idea de a se strânge un fond pentru a se construi un local propriu al Ateneului. M. S. a aprobat propunerea.

Cu greu, în timp de mulți ani, s'a adunat suma trebuitoare pentru clădire, la care a contribuit și statul cu o însemnată parte. În 1888 la 16 Februarie, s'a inaugurat seria conferințelor în sala de jos a palatului actual (unde se fac acum expoziții de pictură), iar în 1889 s'a deschis sala cea mare, unde se urmează regulat conferințele până în prezent.

Dela 1865 până la 1903 s'au ținut 802 conferințe de către 202 conferențieri.

Ca adaos la aceste notițe dăm vederea palatului Ateneului și sala în care se fac expozițiile de pictură.

NB. Notițele de mai sus sunt luate după *Anuarul Ateneului Român*, de Tr. G. Djuvara Buc. 1904.

Gh. A.

Palatul Ateneului Român, vedere exterioară.

Foloasele păstrării.

— Noroc, noroc, moș Gheorghe, ce mai faci, cum te mai lauzi?

— Noroc să ne dea Dumnezeu la toți, nepoate Vasile, uite ce fac, mai robotesc p'aci prin prejurul casei, ba că îngrijesc de-ale vite, ba că pe apucate mai împletesc niște coșuri (târne), și multe altele de-ale gospodăriei, căci de, noi cu breasla plugăriei, iarna ce mai stăm pe lângă casă, căci vara ne ținem de treabă pe-ale ogoare.

— Dar d-ta, nepoate Vasile, încotr'o ai pornit'o?

— Nicăeri în altă parte, decât până aci la d-ta, moș Gheorghe; altă treabă mai n'am acum iarna, decât să mă plimb când la d-ta, când la altul, că doar mi-o fi de-ajuns cât muncesc toată vericica pe cel câmp.

— Iaca, zău, eu nu sunt de părerea d-tale, Moș Gheorghe, ca să-mi fac de lucru și iarna, că doar n'o să trăim cât lumea. Apoi, de părerea asta sunt mai toți din sat; nu vezi d-ta cum cei mai mulți ne adunăm când la răs-pântia din deal, când la vre-una din cârciume, și stăm de vorbă și ne povestim la verzi și uscate; ba, ceva mai mult, colo la cârciumă se mai găsește câte unul mai blagoslovit care face cinste cu câte un rachiaș și, azi așa, mâine așa, până ne pomenim că a trecut iarna.

— Așa o fi, nepoate Vasile, fiecare face cum îl duce capul; eu unul m'am deprins să-mi găsesc și iarna de lucru și, — slavă Domnului, — sunt folosit, am tot ce-mi trebuie.

— Parcă noi, — ăștia cari ne plimbăm, — n'avem ce ne trebuie moș Gheorghe?; atât doar, c'o ducem cam sgâriat cu porumbul și cu nutrețul de vite, dar asta nu face nimic, că, uite, așteptăm din zi în zi să ne dea stăpânirea, căci ne-a trecut pe o listă la primărie. Până atunci însă, am să te rog ceva, moș Gheorghe: să mă împrumuți cu un sac, doi de porumb, că zău, — dacă mă crezi, — pentru mâine n'am mălaiu.

— Hei, dragă nepoate, acum te prinseiu de limbă; zi-se-și că ai tot ce-ți trebuie; *ce fel de avut e asta, când îmi spuți că mâine n'o să ai mălai și că aștepți săți dea stăpânirea porumb și nutreț!*

— Asta-i asta, moș Gheorghe!? apoi, d-ta parcă nu știi că astăvară nu s'a făcut nici porumb nici nutreț!?

— Știi prea bine, dragul meu, că doar is și eu pe lume, dar mai știi că *acum un an ai făcut porumb și nutreț, ba încă și de ajuns, să fi tot avut pentru doi ani.*

— Ei și, ce vrei să zici cu asta, moș Gheorghe? Nu care cumva era să opresc tot porumbul și nutrețul de atunci și să-l fi ținut pentru anul ăsta?

— Tocmai, asta vreau să-ți spun, nepoate Vasile.

— Știi că ai haz, moș Gheorghe? Parcă eu ași fi zodiaș să fi știut că n'are să se facă porumbul astă vară!

— Să nu te prindă de loc mirarea, — dragul meu; — dacă vrei, ascultă-mă și să bagi la ureche sfatul meu: *în totdeauna să-ți oprești porumb în coș ca să ai pentru două veri, și numai atunci poți să-ți vinzi prisosul, când te vei încredința că în vara următoare are să se facă porumb; așa, bună oară, dacă acum un an, — când s'a făcut porumb din belșug, — ai fi oprit porumb nu numai pentru astă vară, ci și pentru vara viitoare, așa e că îți prindea bine acum?* Uite, eu în totdeauna fac așa, și-mi prinde tare bine.

— Așa e, moș Gheorghe, dar, vezi că eu apucasem de vândusem prisosul de cu toamnă; vorba d-tale e sfântă, dacă opream porumbul barem până în timpul prașilei a doua de astă vară, atunci nu-l mai vindeam Doamne fe-rește, căci ni se arată destul de bine că toamna n'o să avem ce culege.

— Si cu nutrețul tot așa să faci, dragă nepoate; vara, în timpul treerișului adună paele, toamna cocenii, mohorul strânge-l cu socoteală și nu-l risipi, căci vorba ceea, nu se știe ce va fi mâine. *Să nu așteptăm tot dela stăpânire, căci stăpânirea își are și ea greutățile ei;* apoi, unde mai pui la socoteală, că dacă toți am așteptă dela stăpânire, cum ar mai putea și stăpânirea să ne ajute? Ba din contra, când vin așa timpuri de secetă, noi să ne mândrim că n'avem nevoie de ajutorul stăpânirii.

Afară de asta, dragă nepoțele, îți mai dau un sfat: caută de muncește și iarna, lucrează câteceva, fie pentru casă, fie ca să faci un lucru de vânzare și să poți lua ceva părăluțe, căci de colo puțin, dincolo puțin, se face grămăjuia mare și te ajută la nevoie.

— N'am ce mai zice, moș Gheorghe, ai toată dreapta-tea și nu știu cum să-ți mulțumesc mai bine că mi-ai des-

chis ochii; sfaturile date de d-ta, le voi u lăsă ca o moște-nire sfântă copiilor mei, și-i voi u deprinde de mici să meargă pe acest drum frumos.

— Așa, dragă nepoate, fă așa căci vei fi în totdeauna mulțumit; acum, pe lângă sfaturile ce ți-am dat, iată că îți împrumut și doi saci de porumb.

— Săți dea Dumnezeu sănătate, moș Gheorghe, și să știi că am să fac toate chipurile să-ți plătesc acest porumb cât de curând. Să mai știi, moș Gheorghe, că de câte ori voi u aveă nevoie de sfaturi, am să viu la d-ta să mi le dai, și cred că n'ai să te superi.

— Vin'o, nepoțele, vin'o și te voi u sfătui ca pe un copil al meu.

— Să ne vedem sănătoși, moș Gheorghe.

— Să vii sănătos, nepoate.

Ioan E. Mihăescu.
Comuna Gologanu (R.-Sărat).

CEVA DESPRE LUME

umea coprinde tot ceea ce este luminat de soare: ceea ce vedem și ceea ce nu vedem, cerul și pământul. Ea este formată din *materie*, care este un ce, o substanță, ce se bucură de proprietatea de impenetrabilitate.

Impenetrabilitatea este acea însușire a materiei, în virtutea căreia două corpuri nu pot să ocupe împreună și deodată, același spațiu în lume.

Prin *corp* se înțelege orice parte mărginită a materiei, a cărei existență ne este dovedită prin unul din simțurile noastre. Totalitatea corpurilor constituie *natura*.

În natură se află două feluri de corpuri: unele *brute* sau *minerale*, altele *vieșuitoare* sau *organice*.

Știința care se îndeletnicește cu studiul corpurilor răspândite pe suprafața pământului sau aflate în interiorul lui, poartă numele de *Istoria Naturală*

Creatorul Istoriei naturale a fost *Aristotele*, un mare filozof grec, care a trăit între anii 384—322 înainte de *Isus Cristos*, și ale cărui lucrări au fost continuate de către *Teofrast*, un alt filozof grec. În al 16-lea veac al erei noastre, mai mulți învățați, s'au ocupat cu studiul acestei științe, între cari însemnăm pe: *Césalpin*, *Harvey*, *Bauhin*; după aceștia în cursul veacurilor *Leeuwenhoek*, *Svammerdam*, *Tournefort*, *Linné*, *Buffon*, *Jussieu*, *Cuvier*, *Lamarck*, *Darvin*, etc.

Corpurile organizate se deosebesc în *vegetale* și în *animale*; ele sunt corpuri cari au viață, sunt *ființe veșuitoare*.

Încă din 1833 *I. Herschel*, a exprimat ideea, că razele soarelui, sunt întâiul izvor, al aproape tuturor mișcărilor care se petrec la suprafața pământului și prin urmare și al vieții.

Soarele este arcul statornic întins care întreține toată activitatea pământescă; pune atmosfera în mișcare, ridică apa în nori și formează fluviile. Lumina cea mai mișcătoare dintre puteri, apucată în zbor de către pământ, este prinsă de plante, care le servește a produce neîncetat o sumă de diferențe chimice. Lumea vegetală este un rezervoriu în care sunt ficsate razele fugitive ale soarelui; acolo ele sunt depuse și fasonate pentru un anumit scop: plantele iau o putere, lumina și dau altă putere, diferența chimică. În procesul vieții, nu este decât o transformățiune, fie de materie, fie de forță, dar nici odată o creațiune de una sau de alta». (1)

Cu alte cuvinte, lucrătorul, ziditorul plantei pe pământ, nu este altcineva decât soarele. Dar știm că animalele nu pot viețui fără alimente, și alimentele sunt luate de unele, ca boul, cămila etc. deadreptul dintre vegetale, iar de către altele ca leul, câinele, și chiar de către om, tot din vegetale, nutrindu-se cu carnea animalelor erbivore, carne a cărei constituire este datorită alimentațiunii vegetale, astfel că, existența animalelor este subordonată, existenței vegetalelor.

Ființa plantei își are izvorul în razele soarelui, și fără de plante animalele nu pot exista.

Și când stai și te gândești cât meșesug este pus în alcătuirea lumii, câtă ordine în mersul lucrurilor, în plâzmuirea și manifestațiunea vieții pe pământ, nu poți să nu-ți ridici fruntea către *Cel A tot puternic*, și a striga ca psalmistul: «Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile tale» . . . . !

Nu se știe, în mod hotărât când a apărut viața pe pământ, când corpurile veșuitoare s'au creat s'au au fost create; ceea ce astăzi se cunoaște, este că ele nu pot să se nască în chip spontan, că ele nu pot eși din corpuri nevieșuitoare, ci totdeauna un corp veșuitor purcede dintr'un altul, oarecum asemănător ca făptură, și numai decât înzeștriat de viață.

Mai este dovedit că dela aparițiunea pe pământ a materiei veșuitoare, ea nu a încetat o clipă de a exista.

Materia vieșuitoare se caracterizează prin mai multe particularități.

Ea grupează, strânge substanța neorganică, materia corpurilor bruți și o transformă în materie vieșuitoare. O pildă:

— Un bulion, o supă, în urma căldurii prin care a trecut la

(1) «Julius Robert Mayer 1845».

fierbere, nu mai poate cuprinde existența vieții în materialul care o compune. În această stare închizând-o într-o garafă în așa fel încât să nu mai poată pătrunde nimic din afară în ea, vom vedea că acea fiertură, se va putea păstra neschimbată, timp nesfârșit. Destupați garafa, sau spargeți-o puțin într-o margine, și vârați înăuntru puțină drojdie de bere, sau puțin borș, un grăunte de grâu, sau fără să vârați aceste corpuri cu viață în sticlă, va fi destul s'o lăsați deschisă și vor pătrunde în acel bulion, milioane de vietăți, pe cari nu le putem vedea cu ochii liberi, dar cari să găsească în aer, și îndată fiertura se va schimba, se va turbura, va mirosi, se va acri, sau se va îndulci poate, pentru faptul, că ființele viețuitoare intrate sau căzute în ea, se ospătează pe seama ei; ele iau din materialul bulionului părțile trebuincioase vieții lor, transformându-le în materia viețuitoare schimbând prin aceasta compozițiunea lui, făcându-l a se înfățișa sub o altă formă.

Materia viețuitoare deci, atrage, prinde din corpurile brute anumite părți, cărora le împrumută caracterul de viață. Sub influența ei neorganicul devine organic, ceea ce nu poate face materia brută, nefiind în stare de a da loc prin ea însăși la materie organizată, la corp viețuitor.

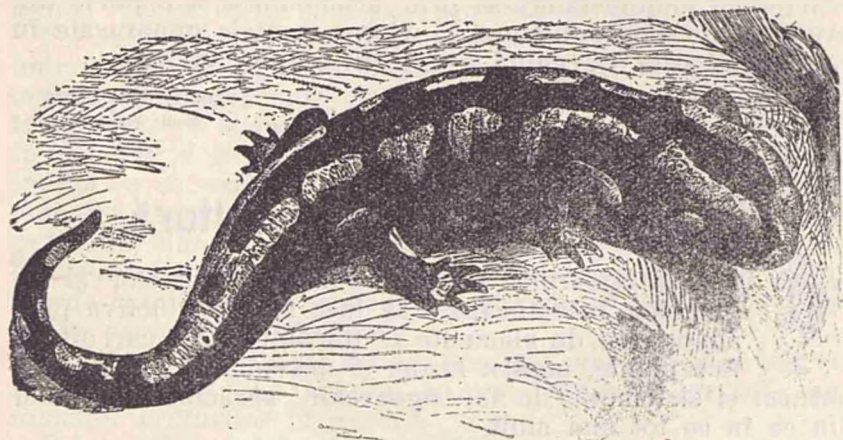
Materia viețuitoare scoate din cea brută, aceea ce i este necesar pentru existența și manifestarea ei vitală. Ea este de o compozițiune mult mai complicată și mai puțin stabilă decât cea brută, ceea ce face că, pentru ca să existe, să se păstreze, trebuie să lupte neîncetat în contra cauzelor exterioare, în contra agenților casnici, cari tind în continuu au readuce la o compozițiune mai simplă, sub o formă mai statornică, sub formă minerală. Fiecare moleculă a materiei viețuitoare, fiecare particică a corpului nostru bunioară, se găsește în continuă luptă cu zișii agenți, cu forțele *fisico-chimice*.

De fapt viața nu este altceva decât această luptă, această reacțiune a materiei viețuitoare în contra acțiunii mediului în care se găsește, în contra forțelor casnice. Și cum, acțiunile casnice sunt variate, urmează că și materia viețuitoare reacționează deosebit pentru fiecare dintre ele, de unde rezultă că și reacțiunile sunt variate.

Materia viețuitoare reacționează dar în diferite chipuri, corespunzând la fiecare acțiune casnică. Prin aceasta ea execută diferite lucrări, reacțiuni, care în fiziologie poartă numele de funcțiuni. Dar îndeplinirea oricărei funcțiuni cere un instrument, un organ. Deci, acțiunea externă asupra ființei viețuitoare, aduce reacțiune, adică funcțiune, funcțiunea la rândul ei aduce organul.

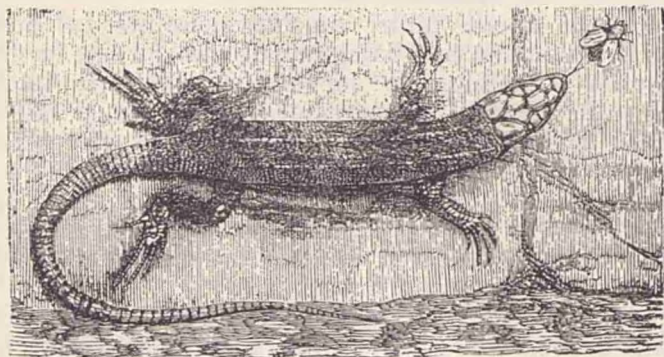
Exemplul dat de către învățatul *H. Roger*, este caracteristic: «La larvele de salamandă care înnotă la suprafața apei, în locul plămânilor li se dezvoltă branchii; anomalia

poate merge atât de departe, în cât larvele de șopărlă, ținute în apă, pot deveni după un timp apte pentru a se reproduce.»

Salamandra.

Ce vedem în acest exemplu: acțiunea exterioară casnică, — în cazul de față, apa, — influențând asupra larvelor de salamandre, le obișnuiește pe acestea a reacționa, pentru a putea trăi, potrivit acelei acțiuni, care numai este aceeași ca la părinții lor, trăește la suprafața apei, și deci sub influența directă a aerului. Reacțiunea acestor larve, din această cauză diferă de a părinților, dar reacțiunea implică funcțiunea, iar funcțiunea la rândul ei pentru a se îndeplini comandă organul trebuincios, care în împrejurările în cari ele se află, e branchiile, iar nu plămâni.

Șopărlă.

Și încă și alte pilde putem cita în acest sens. Așa șarpele Culevra (colubra), știm că se prășește prin ouă, ouând în nisip. Inchisă într'un loc în care nu s'ar găsi nisip, șea numai ouă, ci își păstrează ouăle în corpul său până se

clocesc, născând puii. Ce s'a întâmplat deci. Animalul a reacționat în contra mediului exterior neprielnic în care se află, reacțiunea manifestându-se prin acomodarea a o parte din organele de reproducțiune la circumstanțele nenaturale în care se găsește, devenind astfel din ovipar, vivipar.

(Va urma).

Irimia Popescu.

Medic Veterinar

Ingrășămintele în Agricultură.

Ingrășa ogoarele, hotărâte culturii cerealelor și legumelor, însemnează a le face mai productive prin adăogarea de elemente fertilizatoare, pe cari diferitele plante, pentru hrana și dezvoltarea lor în mod natural și sistematic, le iau ogoarelor, sărăcindu-le astfel din ce în ce tot mai mult,

Principalele ingrășăminte sunt: *bălegarul* ce-l avem dela vitele pe cari le ținem în bătătură, spre a ne ajuta și folosi în deosebite chipuri, *gunoiul* din cotețele păsărilor și ale porcilor, *humusul* dobândit din putreziciuni animale și vegetale, *fosfatele* și înfârșit *excremențele omenești*. Tot cu ingrășăminte vegetale se întrebuițează în Elveția *un fel de turte ce se capătă prin fermentarea grăunțelor de cereale, de fructe, etc.*, după ce s'a extras sucul dintr'însele prin destilațiune ca: *boasca sau resturile dela tescovina de prune și de struguri, de mere, pere, etc.* Acestea sunt foarte bogate în acid fosforic. In fine ingrășămintele dobândite prin îngroparea sub brazda plugului a unor plante verzi ca: *porumbul, costreiuul sau mohorul, etc.*

Dintre toate aceste feluri de ingrășăminte, cel mai bun și cel mai la îndemână este bălegarul de vite. El este format din descompunerea paielor ce servesc ca așternut vitelor în grajduri și în staulele lor, amestecat cu *urina* și cu *balega* lor. Pentru ca bălegarul să-și păstreze toate elementele lui fertilizatoare necesare solului de cultură cerealelor, e neapărat de trebuință, ca agricultorul în genere și în special săteanul român, să știe să-l adune și să-l păstreze printr'o prealabilă fermentațiune a tuturor gazurilor ce conține o grămadă de bălegar bine întreținută.

Păstrarea bălegarului, deci, cere din partea plugarului român oarecare îngrijiri unite cu o pricepere și o hărnicie de care Elvețienii sunt destoinici în cel mai înalt grad.

Așa, păstrarea și adunarea *udului vitelor*, care conține partea cea mai prețioasă a bălegarului, e grija de căpetenie a agriculturii elvețian; acesta stropește cu apă din când în când regulat grămada de bălegar și numai seara după apusul soarelui; grămada s'așează totdeauna într'un loc adăpostit și ferit de arșița soarelui de vară, nu departe de

grajd sau de staulul vitelor, spre a nu se uscă bălegarul din grămadă și, deci, a se evaporă gazele dintr'însul, căci atunci bălegarul nu mai este aproape de nici un preț.

Nu ogrinjii sau paiele din bălegar dau plantelor hrana trebuincioasă solului, ci fermentarea lor împreună cu udul animalelor, care cuprinde mult azot din care rădăcinele vegetalelor absorb suctul trebuincios dezvoltării plantelor puse în pământ; deci bălegarul nu trebuie împrăștiat pe ogoare îndată ce se scoate din grajdurile vitelor, cum fac mulți săteni din nepricepere, ci trebuie cu grije adunat și ținut în grămadă, dându-i-se îngrijirile arătate mai sus, spre a se fermenta pe deplin; contrariu s'ar descompune și astfel ar pierde cantitatea de principii fertilizatoare și mai ales materiile azotate și amoniacul.

Cu cât grajdurile se rânesc (curăță) mai des și cu cât vitele sunt mai bine hrănite, cu atât bălegarul lor este mai folositor arăturilor în genere.

Felul bălegarului, și proveniența lui, nu mai puțin trebuie ținut în seamă de către agricultorul harnic și priceput.

Așa *bălegarul zis cald*, cum e cel de cal și cel de oaie, ca și gunoii de pasăre e potrivit *pământurilor argiloase* sau lutoase, pe câtă vreme *cel rece* cum este cel de vaci, boi și porci e priincios terenurilor nisipoase.

Prin amestecarea bălegarului de vite cu rămășițe de plante, și de animale, se mărește cantitatea de îngrășăminte, când sunt bine proporționate; de aceea plugarul harnic și priceput nu trebuie a lăsa ca să se piardă nimic din ceea ce îi dau vitele și păsările pe cari le crește și le îngrijește pe lângă casa sa.

Bălegarul numit *guano*, care se găsește pe țărmurile mărilor și ale oceanelor, depus de pasările marine, cum e în *Peru* și în *Chili* din America, e un îngrășământ puternic și foarte cald ce coprinde într'însul mult azot și acid fosforic.

Agricultorii Elvețieni cari nu posed decât niște bucățele foarte mici de pământ, care în general e muntos, întrebunțează un îngrășământ *complimentar*, adică un îngrășământ pe care-l dau solului în timpul semănatului sau în timpul vegetațiunii plantelor, compus din plante oleoginoase și din rădăcini de plante de nutreț în cantitate de 150 — 200 kilograme pentru un hectar de cereale.

Bălegarul negru animal compus din oase și alte mortăciuni animale calcinate este asemenea un îngrășământ minunat; el cuprinde mult fosfat de calciu (var), ceea ce îl face foarte priincios ogoarelor semănite cu grâu, cu cartofi, cu varză, etc.

În unele țări se găsesc fosfate naturale cari sunt cele mai folositoare îngrășăminte și cari se pot transforma în superfosfate prin mijlocul acidului sulfuric, care are proprietatea de a face mult mai solubil acidul fosforic, ce conțin într'însele.

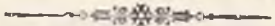

În Austria, în Elveția și aiurea, escrementele omenеști, după ce se desinfectează cu ajutorul pământului, ori al pulberii de lemne, al sulfatului de fier și al altor sulfate metalice, formează un prețios îngrășământ pentru ogoarele agriculților din acele țări (1).

Indemnăm dar din toată inima pe iubiiții noștri săteni plugari ca să aibă toată grija de a-și îmbunătăți țarinele prin îngrășămintele strânse zi cu zi dela vitele lor și de ale păstră după cum am arătat, spre a se bucură, tot mai mult, de rodul muncii lor și a-și îngriji mai bine vitele de cari se folosese la munca câmpului; căci atunci și Dumnezeu le va stă mereu într'ajutor și va binecuvântă sporul muncii lor, spre binele și fericirea lor și a patriei noastre, în viitor; căci proverbul zice: *«Munca când ți-o cauți bine, Dumnezeu este cu tine.»*

Ștefan Kiritzescu

Inst. la șc. «Petrahe Poenaru» din Capitală.

6 VESTE BUNĂ

Societatea Țesătoarea.

**D-l Ministru al Cultelor Vizitează Școala Ortodoxă de Fete
„Sânta Elena“**

În inițiativa M. S. Regina s'a înființat o nouă societate în București numită *«Țesătoarea»*, cu umanitarul și naționalul scop: De a încuraja cultura gândacilor de mătase, producerea borangicului cu mașini sistematice, înzestrarea comunelor cu cuptoare, de uscat gogoșile, ca să nu înflutureze, și cu războae sistematice.

De asemenea societatea își ia angajamentul să procure cultivatorilor sămânța, în mod gratuit și de a cumpără dela toți producătorii toate gogoșile ce le vor avea.

Cu această ocaziune preotului Iconom Const. Ionescu, care s'a ocupat în mod special cu cultura sistematică a gândacilor de mătase, cu producerea și țesutul mătasei la Școala Ortodoxă de fete *«Sânta Elena»* fondată de Sântia sa, i s'a făcut înalta distincțiune de a fi chemat de M. S. Regina la Palatul regal la toate conslăturile premergătoare înființării acestei mult folosite societăți. Ne bucurăm de distincțiunea ce s'a făcut părintelui Ionescu, un fruntaș între preoți, și îl felicităm în același timp de modul patriotic și inteligent cum și-a organizat școala Sf. Sale *Sânta Elena*, spre a dovedi că e utilă. Această școală

(1) Extras din revista Elvețiană «L'Educateur» No. 5, din 4 Februarie 1905.

singură fiind specială în cultura mătasei, a și fost vizitată de d-l D. Catargi trimis din partea M. S. Regina; precum și de d-l Mihail Vlădescu, Ministrul cultelor, de d-l Hurmuzescu secretar general și de d-l C. Chiricescu, Administratorul casei Bisericii.

Sub conducerea părintelui Ionescu, care da explicațiunile necesare s'a vizitat:

1) *Clasele primare*, unde copii au intonat imnul Regal. Aci d-l Ministru a pus mai multe întrebări copiilor.

2) *Secția de Educație*, unde elevele lucrau croitorie și broderie.

3) *Dormitorul*, unde a fost admirate cuverturile după paturi făcute din țesături naționale în școală.

4) *Secția Sericicolă*, a atras foarte mult atențiunea, operațiunea trasului borangicului la mașină sistematică și cuptorul de uscat gogoșile.

5) *Secția de tricotaj*, unde se lucră: ciorapi, flanele, jambiere și jupoane.

6) *Secția de țesătorie*, unde se lucră lâna de cum se ia dela oae și trecând-o prin o serie de mașini se prefacă în ștofă. Țesături de mătase și covoare. Mult s'a interesat d-l Ministru de diferența între un războiu românesc primitiv și un războiu de lemn, dar perfecționat, și care în urma unei mici modificări adusă războiului primitiv, este în măsură a produce până la 20 metrii pe zi. A mai constatat d-l Ministru, că pe când cu războiul primitiv nu se poate obține o lățime mai mare de 80—90 c. m., cu cel modificat se obține o lățime până la 2 metri. Se țesea chiar fețe de mese late de 1,40 m.

Când d-l Ministru a intrat în atelierul de țesătorie elevele au intonat imnul *Fetele casnice*, imn, care nicăieri nu a fost mai bine și la locul său executat, căci după ce fetele au isprăvit imnul, fiecare s'a așezat la războiul său și au început să lucreze, în cât inima își tresăltă de bucurie când auzai țăcănitul regulat al războaielor conduse de adevăratele țesătoare. Nu mai puțin a admirat d-l Ministru pe o elevă, care broda în țesetură pe Sf. Nicolae, destinată a fi perdea la ușile împărătești.

7) Din țesătorie d-l Ministru a observat *grădina* unde vara elevele se exercitează la cultura zarzavaturilor.

8) *In capela școlii* unde elevele își fac rugăciunea dimineața și seara. La intrare, elevele au întâmpinat pe d-l Ministru cu cântarea frumoasă din acatistul M. D-lui *Apărătoare Doamne*.

9) Din capelă d-l Ministru a fost condus în *secția de croitorie practică*, unde elevele au întâmpinat pe d-l Ministru cu un imn. Aci s'a observat diferite rochii de comandă făcute bine și elegant executate. Elevele în 3 ani capătă meșteșugul croitoriei complet.

10) *La Expoziție*. Din croitorie am mers în sala de expoziție unde erau expuse produsele școlii, ca: pânză, olandă, stoffe, postavuri, șeviot, cașmir, ciorapi, jupoane, flanele, rochițe de copii. O serie de scule de borangic dela grosimea de o gogoasă până la 60 de gogoși în fir, pânză de mătase etc. D-ra Ionescu

Elena specialistă în sericicultură, fiica părintelui Ionescu, a prezentat d-lui Ministru o serie de mai mult de 20 feluri de gogoși din diferite părți ale lumii și mai ales din Asia.

11) *Vrednic e lucrătorul de plata sa*: zice sf. scriptură. După atâta oboseală s'a oferit d-lui Ministru și celor de față câte un pahar de șampanie, turtă și pișcoturi lucrate de elevele școlii.

D-l Ministru a binevoit a mulțâni părintelui Ionescu fondatorul și conducătorul școlii, că i-a procurat ocazia de a constata că într'un local de o aparență atât de modestă se desvoltă atâta muncă inteligentă și «atât de bine îmi pare, zice d-l Ministru, că am vizitat această școală, încât urez, ca școlile ce se vor mai înființa în țară, să vie să ia model dela școala Ortodoxă de fete Sfânta Elena. Dea Dumnezeu să progreseze necontenit și eu făgăduesc tot sprijinul, căci îl merită».

La aceste cuvinte atât de măgulitoare, părintele Ionescu a mulțumit cu recunoștiință d-lui Ministru și celor de față pentru marea cinste făcută Sf. Sale și școlii și între altele zise: «Sunt 3 ani și acesta este al 4 lea, de când muncesc să aduc această școală aci unde se găsește. Vă sunt foarte recunoscător, d-le Ministru, că ați găsit în această școală *tot ce trebuiește*, n'ați găsit însă *așa cum trebuiește să fie* căci a ajunge *așa cum trebuie să fie* trebuie mijloace materiale și încurajare». La cari d-l Ministru răspunde, că meritul Sf. Sale e cu atât mai mare și că aceasta dovedește pricepere, muncă și adevărată iubire de propășire a neamului. După aceasta d-l Ministru și cei prezenți și-au luat rămas bun mulțumind și felicitând pe părintele Ionescu, pentru opera sa românească și completă.

Pătrașcu.

24 Ianuarie la sate.

Ziua de 24 Ianuarie — Unirea Principatelor — a fost serbată în comuna *Catanele*, jud. Dolj în modul următor: La ora 10 Te Deum la biserică. După amiază s'a reprezentat în localul școlii piesele: *Unirea face puterea* și *Fiul pierdut*, apoi câteva recitări și dialogurile: *Băncile populare*, *Datoria de a fi soldat* și altele. În urmă d-l învățător-diriginte a arătat însemnătatea zilei într'o frumoasă cuvântare.

Informațiuni

— Revista noastră a avut deosebita cinste să capete **Medalia de aur**, la Epsiția Agrară, care a avut loc în toamna trecută, în București.

— Cu începere dela 16 Februarie 1905, și până la noui dispozițiuni, d-l Ministru al Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, primește audiențe Mercuria și Vinerea dela orele 9 $\frac{1}{2}$ —12 a. m., la domiciliul d-sale din Calea Dorobanților, No. 97.

— Ministerul Instrucțiunii publice aduce la cunoștința tuturor concurenților pentru posturile de ajutori învățători cari s'au prezentat la examenul din Octomvrie trecut, să se prezinte la Minister, sau să facă cereri, spre a li se înapoia actele ce au depus cu prilejul aceluia examen.

Revizorii școlari români, din Macedonia: Nicolae Tacit, Gg. Gionga și Andrei Balamace, de curând numiți, au fost recunoscuți oficial de guvernul Otoman.

Ministerul de agricultură a hotărât, după cum s'a anunțat, să reinceapă distribuiri de lucernă pe la sătenii săraci. O asemenea măsură nu se poate decât aprobă, de oarece contribuie la lățirea întrebuintărei și a cultivărei furagiilor artificiale la sate. Distribuirea desămânță de lucernă este, fără îndoială cea mai puternică propagandă în favoarea nutrețurilor artificiale, a căror introducere pe o scară cât mai largă în agricultura noastră, este o adevărată necesitate economică.

Cei ce doresc să capete sămânță de lucernă, să se adreseze Ministerului de Domenii, secția agriculturii.

DE LA SATE

În seara zilei de 24 Decembrie 1904, a avut loc în sala școlii din «Panaghia» (Dolj), serbarea pomului de Crăciun. Acest obicei, deși luat de la străini, totuși în felul cum s'a făcut merită o deosebită atențiune, iar inițiatorul ei, învățătorul-diriginte din localitate merită laudă. Ca și în anul trecut d-l învățător a strâns printr'o listă de subscripție o sumă de bani, cu care cumpărase haine și cărți elevilor săraci.

Între cei cari au ajutat mai mult la reușita deplină a acestei frumoase serbări, a fost d-l Const. Prejbeanu, proprietar la Sălcuța, care a ajutat, dăruind suma de lei 25. De altfel, d-lui totdeauna poartă o deosebită grijă acestei școli; iar între persoanele care au luat parte, sunt: d-nul Dumitru Ciotor (Săcel), care s'a produs cu cântece din voce și vioară, d-l G. Glonța, învățător la Vârvor, care a vorbit despre: Puterea credinței; d-l M. Constantinescu, administratorul moșiei Sălcuța, care ca și d-l învățător-diriginte din localitate, a susținut și a vorbit locuitorilor despre zidirea noului local de biserică, pentru care s'au și subscris sume în acest scop. S'au reprezentat de către școlari: Crăciunul în cazarmă, Visul copiilor și Căii țigănești, etc., etc.

Asistent.

În ziua de 17 Octombrie 1904, s'a inaugurat în comuna Armutlia, jud. Tulcea «școala de adulți» prin stăruința depusă de d-l învățător C. Chiosa.

A P E L

De vre-o câțiva ani, o mișcare literară-culturală se observă în Dobrogea mișcare care s'a manifestat mai cu seamă în orașul Constanța, sub diferite forme

O seamă de tineri, cari simt mai mult ca ori când, necesitatea existenței unei instituțiuni literare-culturale în Dobrogea, s'a încumetat din nou, înarmați cu mult curaj, și au pus bazele acestei noi instituțiuni:

CULTURA, Cercul de Lectură al tinerimei din Constanța

al cărei scop se înțelege din chiar numele său; dar de astă dată pe baze cu mult mai solide: credință, unirea și mai mult, experiența căpătată cu atâtea mari sacrificii, prin cunoașterea cauzelor cari au distrus vechea instituțiune.

Cum însă, mijloacele de cari dispunem pentru aducerea la îndeplinire a scopurilor propuse, între care cel mai de căpetenie este «înființarea unei biblioteci publice», ne sunt foarte restrânse, ne-am decis să ne adresăm tuturor bunurilor Români, pentru a le solicita sprijinul.

De aceea ne adresăm tuturor, incredințați că apelul nostru, apelul unor inimi tinere și entuziaste, dornice de propășirea neamului, va găsi ecou în inima Românilor și că ni se va da tot sprijinul de care avem nevoie, ajutându-ne să înbogățim biblioteca noastră, de care se va folosi toți acei ce vor dori a se cultiva.

Prin concursul ce ni se va da, pe lângă că se face un fapt patriotic ajutând o instituțiune de cultură românească în Dobrogea, dar recuștința întregului tineretgrupat în jurul cercului «Cultura» vă fi eternă.

Președinte, *C. P. Dametrescu.*

Vice-Președinte, *Marius Bunescu*

Secretar, *Ioan Papadopol.*

Bibliografii.

Administrația Casei Bisericii sub conducerea fostului ei Administrator P. Gârboviceanu, a dat la lumină o lucrare de o mare însemnătate: **Biserica ortodoxă și Cultele streine din Regatul Român.**

Lucrarea este împărțită în două părți. Partea întâi cuprinde notele și datele istorice și statistice privitoare la biserica ortodoxă română și diferitele ei instituțiuni, cum și la cultele streine. Partea a doua cuprinde legile, regulamentele și deciziunile în legătură cu acestea.

Însemnătatea acestei lucrări nu poate să scape nimănui, de oare ce ea umple un gol de mult și de mulți simțit!

În adevăr, dacă cineva ar fi voit până astăzi, să-și dea seamă despre starea bisericilor, fie române, fie streine, nimeni n'ar fi fost în stare să-i dea decât deslușiri cu totul necomplete, sau chiar de loc.

D-l Gârboviceanu dânduși seamă de această lipsă, și pentru a corespunde și dorinței d-lui Spiru Haret, fostul ministru al Cultelor, a întreprins greaua sarcină de a întocmi o lucrare completă și astfel a remediat un rău ce de prea mult dăinuia.

Lucrarea a apărut și ea face cinste Administrației Casei bisericii și fostului ei administrator.

T.

A apărut «Cultura legumelor» de d-l Mihail E. C. Spireanu, institutor și director. București 1905, atelierile I. V. Socec. Prețul 75 bani. D-l Spireanu e întemeietorul primei grădini școlare urbane din țară.

Licitațiuni

La 28 Februarie 1905, orele 10 a. m. se va ține licitație publică la Eforia Spitalelor civile din București, pentru uleiuri.

La 5 Martie 1905, orele 10 a. m. pentru 930 tone țitei și 930 tone păcură.

La 7 Martie 1905, orele 10 a. m. pentru 460 tone cărbuni Cardiff.

Exportul metalelor vechi din România.— Mulți nu știu că România exportă cantități relativ însemnate de metale vechi și fărâməturi de metale, cari nu pot fi întrebuințate în țară, din cauza slabei dezvoltări a industriilor metalurgice, iar unele din cauză că sunt în cantități prea mici. În anul 1903, exportul acestor metale a fost de tone 5.600.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru, intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru invatatori preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel dantaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui Spiru C. Haret, strada Verde, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, președintele Academiei Române.—Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator.—Administrator și casier, Spiru C. Haret, fost Ministru, profesor universitar.—Secretar, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar.— Membri: Petre Gârboviceanu, fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor.—Cenzori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.*

Membrii înscriși și cotisațiuni plătitte (Urmare).

Dimitrescu Anghel, directorul școlii primare «General Golescu» (București), 4 lei; Cașu Ștefan, învățator (com. Cârja, jud. Tutova), 1 leu; Donca Ioan, (com. Cârja, jud. Tutova), 1 leu; Sona Aureliu, (com. Murgeni, jud. Tutova), 1 leu; Gheorghiu Maria, învățătoare (com. Murgeni, jud. Tutova), 1 leu; Bălmuş Ioan, (com. Murgeni, jud. Tutova), 1 leu; Modiga Atanasie, (com. Ghineni, jud. Tutova), 1 leu; Stratulat A. Ioan, (com. Igești-Blăgeni, jud. Tutova), 1 leu; Ciobanu Theodor, (com. Grăjdeni, jud. Tutova), 1 leu; Vasiliu Irimia, (com. Stâncărai, jud. Covurlui), 1 leu; Cașu Ioan, comerciant (com. Cârja, jud. Tutova), 1 leu; Vasiliu Gh., preot (com. Cârja, jud. Tutova), 1 leu; Sava Ștefan, comerciant (com. Cârja, jud. Tutova), 1 leu; Donca L., (com. Cârja, jud. Tutova), 2 lei; Marta V., (com. Rânzărei, jud. Tutova), 1 leu; Rășeanu S., (com. Blăngești, jud. Tutova), 1 leu; Sărbu P. D., (com. Schineni, jud. Tutova), 1 leu; Neșțianu N. George, (com. Blăngești, jud. Tutova), 1 leu; Popovici Theodor, (com. Epurenii, jud. Tutova), 1 leu; Sona Sita, (com. Blăngești, jud. Tutova), 1 leu; Antonescu Aglaia, (com. Murgeni, jud. Tutova), 1 leu; Pretorian Gh., învățator (com. Ștefănești, jud. R.-Vâlcea), 1 leu; Nițulescu Gh., învățator (com. Zlătărei, jud. R.-Vâlcea), 1 leu; Săraru I., învățator (com. Stănești, jud. R.-Vâlcea), 1 leu; Abagiu I., învățator (com. Fumurenii, jud. R.-Vâlcea), 1 leu; Sușanu I., învățator (com. Sușanii de jos, jud. R.-Vâlcea), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 al Societății e de 70; iar numărul banilor încasați dela aceștia și dela vechii membri, e de 82 lei.

(Va urma în numărul viitor).

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3 955 688 76

Idem format din capital și alte rezerve 1.075.842 60

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM 6 ȘCOLĂ ȚERTODIXĂ

SĂNTA ELENA

Bulevardul Neatârnării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj.

Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II. Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și eficient cu o singură probă.

III. Tesătorie. Lână, bumbac, mătase, ștofe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Tricotaj. Flanele, fuste, jambiere, ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăcit, făcut caere și tors.

Se primește goșoi pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școlii,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

52-5

Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde eficient.

Dinle soseso Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de uol.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ Nasturi „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ „ „ Lack cu Elastic sau Șireturi „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

„ Chevreau cu Elastic „ 12.95, 13.95, 14.95.

„ „ „ Nasturi „ 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei 10.95, 12.95, 13.95.

„ „ „ Botoni „ 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ „ „ Colori „ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.

„ Gems cu Nasturi și Șireturi „ 7.95, 8.95, 9.95.

Pantofi de Chevreau albi decoltați „ 5.95, 6.95.

Idem ou Șireturi și Nasturi „ 6.95, 7.95, 8.95.

Idem de Lack diferite forme „ 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabuloase de eficient
In tot deauna se găsește marfă cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori și Negre pentru Dame Lei 2.50.

„ Bărbați „ 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă alta pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Palatul Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Aihinei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.